

Nieuw Handelstijdschrift

Hét magazine voor
leerkrachten en leerlingen

Uitgave 2
November 2020

**Moreno de Pauw: multitalent
van den Handel**

Tijd voor balans

Het vak der vakken

Oud-leerlingen vertellen

Liefde op de Broeders

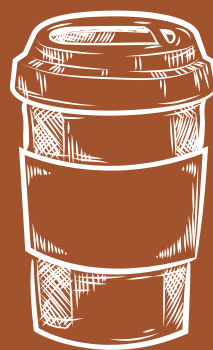
Moppen en spelletjes

GAMES & GAINS

**Zaterdag
24 april**

**BK Twilight Struggle
Kerk broederschool**

**Coffee &
Snackbar**

Gamesandgains5@gmail.com

Games and Gains / Games.andgains

Edito

Maastricht in het vierde, de Reynaerttocht en de driedaagse in het vijfde, een rit naar de haven in logistiek, een sagentocht links, wat mountainbiken rechts en een tochtje naar Gent of Zoutenaai tussendoor, zomaar. Een gemiddelde handelsleerling heeft na zijn laatste jaar zo'n tienduizend fietskilometers in de benen. Zittenblijvers doen daar nog een paar duizend bij. Ene Oleg M. dubbelde elk jaar van zijn middelbare schoolcarrière, niet bij gebrek aan inzicht of werkijver, maar puur omdat Oleg graag profrenner wou worden (het zesde deed hij bijna drie keer. Oleg vond de ontwikkeling van zijn kuiten nog niet naar wens. Hij mocht niet van zijn mama). Oleg rondde de magische kaap van vijfentwintigduizend kilometer. Profrenner werd hij nooit. Hij had beter zijn zesde nog een keer gedaan.

Onze school is altijd een fietsende school geweest. De fietsende handel zorgde er niet alleen voor dat de handelsleerlingen uitstekende geesten in afgetrainde lichamen waren, fietsen zorgde er ook voor dat zowel leraren als leerlingen hun mentale balans behielden. Tot nu. Den handel fietst voorlopig niet meer. De waanzin ligt op de loer. Gelukkig is er het NHT.

Dit tweede nummer van het NHT wapent je tegen dat onevenwicht. DSL verkende de manieren waarop de handelsleerkrachten toch vasthouden aan de heilige fiets, VGN en TRI stampen een hele werkgroep uit de grond om over onze mentale balans te waken, enkele oudleerlingen blikken nostalgisch terug op hun fietsende eindreis; een voorzichtig lichtpuntje aan de einder, DWJ interviewde VRF's huisdier (het enige wat die man nog een beetje in balans houdt) en, omdat de liefde alles heelt, is er een liefdesbrief voor Enes (5bi). En dan is er nog Big Knowledge, omdat kennis tot wijsheid leidt, en omdat wijsheid alles uitbalanceert. Het eerste NHT van het schooljaar 2020-2021, de fietseditie (en ook een beetje de oudleerlingeneditie): enjoy.

(Wist je dat de leraren van den Handel hun eigen wielertenue hebben ontworpen? Mét logo van de school. No kidding.)

DE TREIN DER TRAAGHEID

Johan Daisne

Hertaald door Joris DE WILDE

Lichtjes clandestien. Gewoon voor de leerlingen, uit liefde voor de literatuur

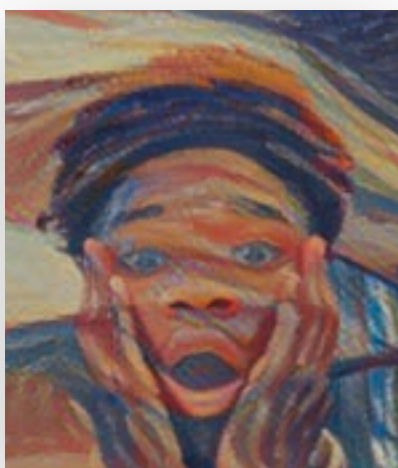

Inhoud

Edito -3 Inhoud -5

Big Knowledge: intense innovatie in informaticabeheer -6

Grenzen tussen schoolvakken
vervagen: infobeheer innoveert

De laatkomers -8

Jullie kwamen met bijster originele
excuses om te-laat-briefjes te
ontlopen

Het wonder van de goede prono -10

Waar houden leerkrachten zich
in hun vrije tijd mee bezig?
Pronostiekjes, blijkbaar

Zoek de 7 verschillen -12

Vind jij alle verschillen?

Adem in, adem uit... Alles komt goed -14

Even je balans kwijt? VGN en TRI
staan paraat om te helpen

Mopjes van de directeur -17

Meneer De Cock uitlachen: hoera!

Ode aan een vlijtige leerling -19

De leerkrachten aanbidden hun
leerlingen. Of toch één

Moreno De Pauw: profsporter en Handelsleerling -20

Interview met een oud-leerling die
professioneel sportman werd

Oud-leerlingen in het nieuws -24

Onze oud-leerlingen halen het
nationale nieuws: VRTNWS en De
Standaard

Oud-leerlingen en hun verhaal -26

Hoe herinneren onze oud-
leerlingen zich onze school, zes jaar
later?

Put a ring on my finger AUB -28

Liefde op de Broederschool

Achterklap -29

Interview met één van de poezen
van VRF

Volgende editie -30

Big Knowledge: intense innovatie in informaticabeheer

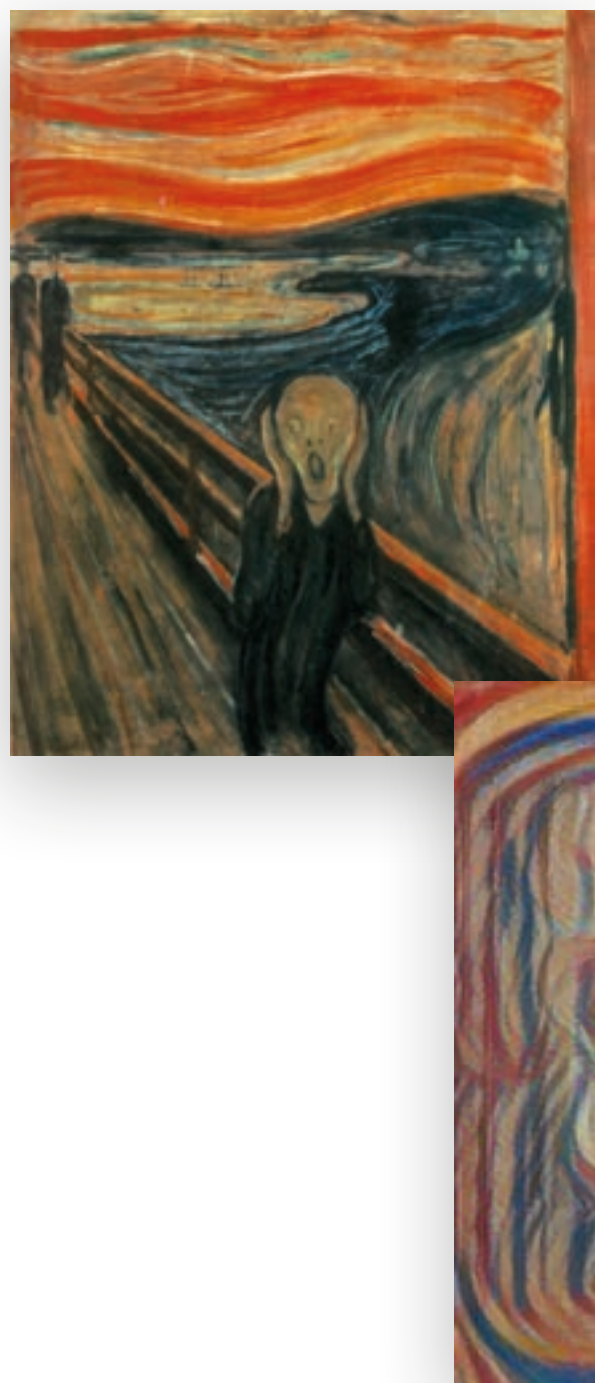
Wout Mannaerts (MAW)

Mijn collega's Van Royen en Decuyper zijn speciale pateekes. Meneer Van Royen moet bijvoorbeeld steevast zijn intellect etaleren. Vervelend. Meneer Decuyper zit soms in de leraarskamer op zijn laptop, ostentatief aan een intrigerende nieuwe lessenreeks aan het werken. Hooghartig?

Tegelijkertijd moet ik bekennen: Van Royen hééft dat intellect wel echt, en Decuyper maakt effectief indrukwekkende lessen. Caitlin uit 6ST illustreerde het onlangs toen ze me bekende: "Ik heb nog nooit zo gefascineerd de lessen geschiedenis kunnen volgen, wát een leerkracht." Dat ging, voor alle duidelijkheid, over meneer Decuyper. Ik kan het me levendig voorstellen: ik ken niemand die zo gepassioneerd, gedreven en onstuitbaar zijn vak beleeft. Hemza uit 6BI vertelde me dan weer: "Meneer Mannaerts, we missen u echt als leerkracht Nederlands." Ook dát kan ik me levendig voorstellen, al vind ik het moeilijk te erkennen dat ik een betere leerkracht zou zijn dan meneer Van Royen. Dat lijkt me onzin, waanzin zelfs. Een leukere leerkracht, dat wel, ontegenzeggelijk.

Fredje en Pieter – zoals ik ze mag noemen, bofferd die ik ben – sloegen nog voor de zomervakantie de handen in elkaar: intelligent zijnde, beseften ze dat het hokjesdenken van Benny Weyts en diens voorgangers helemaal niet meer van deze tijd was. Ze zagen in dat hun vakken eigenlijk al decennialang letterlijk "vakken" zijn, terwijl ze elkaar net zo goed feilloos zouden kunnen aanvullen. Aardrijkskunde, geschiedenis, Nederlands, Engels: dat horen geen vakjes te zijn. Het zijn allen onderdelen van gelijk wiens leefwereld. En zo konden die vier vakken (en die twee leerkrachten) best geruisloos in elkaar overvloeien: Fred en Pieter bouwden een inclusieve, wonderlijke werkbundel zonder weerga.

Hemza (6BI) schreef neer hoe hij de lessen ervaarde. Prince (6Ia) was zo onder de indruk van een kunstwerk dat ter sprake kwam, dat zijn innerlijke zelve om artistieke openbaring schreeuwde.

Big Knowledge, het vak der vakken (Hemza Verbruggen)

Big knowledge, knowledge, wat is dat nu eigenlijk? “Knowledge is the key to success” of “knowledge is the beginning of wisdom.” We hebben het allemaal ongetwijfeld wel eens gehoord. Heel cliché hoor, amai.

Toch is het niet anders dan anders bij Big Knowledge. Zonder dit megalomane supervak zou ik nooit geweten hebben dat mensen vermoorden omdat je jezelf niet meer veilig voelt, een “Grote Zuivering” wordt genoemd. Dat wanneer iemand boven je zegt: “Laat het innerlijke monster maar eens lekker naar buiten”, dat je ook daadwerkelijk aan de slag zou gaan. Zou nogal een iteratie aan foutmeldingen geven in informaticabeheer, maar goed, we zijn hier om te praten over big knowledge.

Big Knowledge. Wie dat ooit in zijn hoofd heeft gehaald, daar scheelt iets mee hoor. 4 Vakken combineren tot één vak, da's toch niet normaal? Niet negatief bedoeld natuurlijk, heel positief bedoeld zelfs. We leven al lang genoeg met een hersenloos inlossen van maatschappelijke verwachtingen, met alles in hokjes te proberen steken, zo abstract als maar kan. Misschien moeten we maar eens aan Picasso vragen hoe hij dat zo lang volhield.

Want wie houdt er nu niet van afwisseling en onzekerheid? Vergeet je boek maar eens voor Big Knowledge. Moet je dan sonnetjes schrijven voor één vak of voor

vier? Vier, vermoed ik, de slechte inborst van de leraren kennende. Vermoedelijk gaat één of andere arme chaoot (ondergetekende?) binnenkort meer moeten dichten dan dat Jonas De Bruyne op exact zes weken schooltijd al heeft moeten doen. Je kan het vast wel raden. Inderdaad, hij schreef er zes.

Ach, misschien overdrijf ik wel gewoon. Het heet niet voor niets Big Knowledge. Zoals ik al schreef; vier vakken: Engels, Nederlands, Geschiedenis en Aardrijkskunde. Ik kan het je niet kwalijk nemen als je nu denkt: man, deze vakken passen net zo goed samen als dat water en een vis doen, als dat koffie en melk doen, als dat Men. Van Royen en Men. De Cuyper doen.” Ja, dat zijn die appetijtelijke, koffiedrinkende vakspecialisten van ons. Voor onze klas ook wel gekend als de Carriers of Civilisation, De hoopvolle twee-eenheid. En als ik zeg koffiedrinkenden, dan meen ik dat ook echt. Filmtip: Beautiful Boy...

Maar kijk, zonder onze twee-eenheid, geen Big Knowledge, zonder Big knowledge geen Geschiedenis en Aardrijkskunde, zonder die vakken geen voorkennis en zonder dat, krijg je van die mensen die denken dat de Hitlergroet ontstond toen Hitler moest niezen. Of van die mensen die denken dat de aarde plat is. Alsof iedereen zich als Stalin gedraagt met die ruimtefoto's die steeds opduiken.

De laatkomers

Wij zullen de laatsten zijn om te ontkennen dat de coronacrisis zwaar begint te wegen op de mentale balans van de gemiddelde handelsleerling. Maar de soms bizarre, soms fantasierijke, vaak gemakszuchtige, bijna altijd doorzichtige excuses die mevr. Poppe dit semester van de laatkomers te horen

kreeg, doen ons de wenkbrauwen fronsen. Wat ons het meest verbaast is het sprekende gemak waarmee de altijd vriendelijke mevr. Poppe niet brullend in de lach schiet wanneer ze volgende excuses moet checken op waarheidsgehalte:

IK BEN TE LAAT OP SCHOOL WANT ...

Ik moest mijn hond nog uittaten, maar hij wou niet kakken.

De bus kwam niet en ik kom helemaal van de Don Boscowijk, daarom ben ik drie kwartier te laat. (nvdr: zelfs kruipend kost het geen drie kwartier om van de Don Boscowijk tot aan de schoolpoort te geraken)

Ik heb een oud vrouwtje van een jaar of zeventig dat gevallen was, geholpen.

De bus van het station naar de Grote Markt, die ik altijd neem, kwam niet.

We hadden onze mondmaskers niet op en we zijn tegengehouden door fikken die ons elk 250 euro boete hebben laten betalen en dat kostte wel wat tijd, maar nu zijn we wel gewettigd te laat.

Ik heb een oud vrouwtje van een jaar of zestig dat gevallen was, geholpen.

Ik had tegenwind.

Mijn broertje had mij opgebeld om hem te komen verdedigen.

Ik heb een oud vrouwtje van een jaar of vijftig dat gevallen was, geholpen.

Mijn speekselkieren doen zeer.

Ik ben opgeroepen om mijn neef te gaan verdedigen.

Ik heb een oud vrouwtje van een jaar of veertig dat gevallen was, geholpen.

Ik woon op de blokken van Amelinckx en ik zat vast in de lift.

Ik heb een oud vrouwtje van een jaar of dertig dat gevallen was, geholpen.

Ik zat op de bus die van Temse komt en die is beschoten.

(nvdr: Die bus uit Temse bleek daadwerkelijk beschoten. De verhalen over de broer en de neef werden, na rijp beraad, ook geloofd.)

ZET EERST
UW MONDMASKER
MAAR OP...

KOM MEVROUW
IK HELP U WEL!

Het wonder van de goede prono

Elke De Schepper (DSL)

Na een bijzonder leeg, wielerarm voorjaar waarin –tot ongeloof van velen– met een vlotte haal bijna alle koersen van belang werden geschrapt omdat men nu eenmaal coronakatten te geselen had, brak er een periode aan waarbij de doorsnee wielerfan eindelijk kreeg waar hij al maanden hevig naar had verlangd. Heroïek van de bovenste plank, een zondvloed aan koersen zeg maar, een heus **bacchanaal**.

Best een uitputtingsslag, al die eendagswedstrijden en rondes van belang die dit najaar in een moordend tempo elkaar opvolgden. Of beter nog, die je niet alleen in een koersroes aan je televisiescherm weten te kluisteren, maar jou ook in verschillende WhatsApp-groepen laten verleiden tot ellenlange analyses en filosofische bedenkingen over het hele gebeuren. Uiteraard weet je als wielerzot beter dan wie ook dat de **Paterberg** een gemiddelde hellingsgraad van 12,5% heeft, de **Haaghoek** een lastige kasseistrook van 1700m is en dat de ideale bandendruk voor **Roubaix** tussen de 5 en 6 Bar ligt. Meewarig wordt er gekeken naar wielerleken die menen te weten dat **La Redoute** enkel de naam is van een postorderbedrijf, bedenkelijk kijken

bij termen als **chasse patate** en **surplacen**, niet weten dat renners ook met de bus over de meet kunnen rijden en er nog steeds van overtuigd zijn dat het op **Planche des Belles Filles** wemelt van de mooie vrouwen.

Een bijkomend verschijnsel van deze wielerkoorts? Leerlingen van den Handel krijgen af te rekenen met leerkrachten wiens koersgekte hen tot het randje van de waanzin drijft. Het veroorzaakt namelijk heel wat keuzestress om dé perfecte koersprono samen te stellen. Voor de leken: een wielerprono samenstellen is een gedoemde poging om het koersverloop van wielerwedstrijden te voospellen. De meest koerszotte leerkrachten hopen bij zulke prono's een betere koerskennis te etaleren dan de **José de Cauwers** en de **Michel Wuytsen** van deze wereld. Ze gaan er prat op feilloos te kunnen zeggen welke renners de spurtbommen zijn die niet kunnen ontbreken in de ideale wielerploeg, welke berggeiten zich op de steilste hellingen 'en danseuse' naar boven kunnen hijsen, welke all-rounder zichzelf als eerste over de streep zal gooien in een heuvelrit en welke 73-plussers door weer en wind de klassieke kasseikoersen misschien wel op hun palmares

zouden kunnen schrijven. 73-plus? Doet Roger De Vlaeminck nog steeds mee? Nee. Oef. Het gaat natuurlijk om het gemiddelde minimumgewicht van dit soort wielerhelden. een leraar hoopt dan ook dat zij of hij dat ene witte konijn heeft weten te selecteren, die ene verrassende outsider waarmee de collega's het nakijken kan worden geven. Je hoopt als wielerleraar vurig op een aantal godenkinderen met superbenen die jou veel punten kunnen opleveren.

Waar ondertekende collega ook op hoopt, is dat ze abusievelijk geen renners heeft opgesteld die uiteindelijk de rit of ronde dan toch niet zullen rijden, omdat ze de startlijsten nu ook weer niet zo goed bestudeerd heeft. Zoveel onkunde levert op zulke momenten gegarandeerd hoongelach op bij de concullega's van de prono. En wat je natuurlijk niet wil, is dat Decuyper met zijn ogen rolt, Masscho brallend zijn spot uit (omdat hij ochhere eens één keer heeft gewonnen), dat De Block zijn medelijden toont (da's nog het ergste), dat Mannaerts in zijn vuistje lacht (met zijn irritante grijns), dat Van Royen uitlegt welke tactische fouten je hebt gemaakt (irritant mannetje). Dat terwijl je er net alles aan wil doen om

iedereen ervan te overtuigen dat je echt wel iets te zeggen hebt over de koers. Omdat dat ook zo is. Een prono haalt duidelijk het slechtste in een mens naar boven. Verkneukelend leedvermaak wanneer de gedoodverfde winnaar zijn rol als favoriet niet blijkt waar te maken, af te rekenen krijgt met lekke banden, zich laat ringeloren door waaiers of onzacht in aanraking komt met het asfalt. Enkel en alleen omdat jij hem al dan niet niet had geselecteerd voor jouw pronoploeg. Wanneer je dan uiteindelijk toch de rode lantaarn blijkt te zijn van de prono, dan wil je jezelf er liefst van overtuigen dat je gewoon brute pech had. Het is en blijft nu eenmaal een kansspel en het heeft al helemaal niets te maken met jouw mindere kennis

van de koers, toch?

En wanneer je dan toch eens een keer waanzinnig goed scoort met je wielerploeg, dan onderstreept dat natuurlijk je briljante kennis van de wielerswereld, je juiste inschatting van de toprenners, je oog voor aanstormend talent, je geloof in de gevestigde wielernamen en je torenhoge kennis van ploegentactiek. Geraakt door je feilloze koersinzicht, steek je een pluim op je denkbeeldige helm. Je juicht in gedachten je triomf uit in de lraarskamer. Ja, je laat een traantje. Koers is nu eenmaal emotie.

Zoek de 7 verschillen

Vind jij de 7 verschillen terug? Dan maak je kans op het winnen van een mooie prijs!

Aangepast

Adem in, adem uit... Alles komt goed!

Balans Werkgroep; Annelies Van Gaeveren (VGN) & Lise Troch (TRI)

Je lichaam, jouw tempel. In een vorig nummer NHT (Nieuw Handelstijdschrift) trokken paniekerige redactieleden aan de alarmbel. WTF...de tempel bleek in verval. Wat nu?

Gelukkig hebben de gouden tips van gezondheidsgoeroe Annelies Van Gaeveren tot renovatie en heropbouw geleid: indrukwekkende sixpacks, gestroomlijnde en afgetrainde figuren, gereinigde lichamen, gezonde blossen op wangen, bruisende energiebommen vullen nu onze leraarskamer en klaslokalen. Houden zo!

Ons succes zette ons aan het denken en steeg ons lichtjes naar het hoofd.

Het lijf heeft zijn portie gehad, maar wat met de geest? Als we nu eens een werkgroep uit de grond stampen die zich bezighoudt met datgene waar elke mens ergens naar op zoek is? Het rustige evenwicht, het contente geluk! Onder het motto "Great things never came from comfort zones" voegden we de daad bij het woord. En voila, een **nieuwe werkgroep was geboren: BALANS!**

Mentaal emmertje

Dagelijks wordt ons hoofd getriggerd door welkome en onwelkome stoorzenders. Het leven NU is hectisch. Logisch ook dat ons mentaal emmertje soms overloopt. Als je je geest te zwaar belast, gaan je lichaam en je geest daar signalen voor afgeven. Signalen zoals pijn, krachtverlies, vermoeidheid, maag- en darmklachten, maar ook alarmsignalen zoals angst, concentratieproblemen, negativiteit, onzekerheid, boosheid en verdriet.

Negeer je deze signalen, dan kan dit leiden tot acute of chronische lichamelijke en geestelijke klachten. Je geraakt uit balans. Aan jou om deze signalen op te merken en er iets mee te doen.

Lichamelijk en geestelijk evenwicht kan je herstellen en/of versterken door **yoga en meditatie**. Mensen beginnen te beseffen dat ze niet alleen hun lichaam fit en gezond moeten houden, maar ook hun geest. En balans is niet iets wat je toevallig vindt, het is iets wat je zelf creëert.

In balans met yoga

Yoga is een levensinstelling waarbij je streeft naar meer balans en ruimte op fysiek, mentaal, emotioneel en spiritueel vlak. Yoga gaat over yoga-houdingen (asanas), maar bevat ook ademhalingstechnieken, meditatie-oefeningen en filosofie. Regelmatig yoga doen, maakt de geest helder en ontspannen en activeert de zelfhelende kracht in het lichaam. In yoga bekijk je het lichaam als één groot geheel, niet al kleine aparte onderdeeljes. Dat doe je door het volledige bewegingen te laten maken: staande houdingen, zittende, liggende, omgekeerde houdingen, torsies en ga zo maar door. De yogahoudingen activeren de spieren die we in het dagelijkse leven nauwelijks gebruiken en stretchen de spieren die elke dag onder spanning staan. Hierdoor breng je het lichaam terug in evenwicht en verjong en versterk je het. Na een yogales heb je dan ook het gevoel dat je een volledige fysieke work-out achter de rug hebt. Je energietank is weer gevuld. De uitwerking voel je ook op geestelijk niveau. Je voelt je

na een sessie ontspannen en gerust, vol vertrouwen in hetgeen dat komt.

“Dankzij yoga kreeg ik meer inzicht in mezelf. Yoga leert me vooral tevreden zijn met wat er nu is. Deze dankbaarheid geeft me instant een gelukkig gevoel.”
- Annelies

In balans met meditatie:

Meditatie is een praktisch middel en een precieze techniek om jezelf te kalmeren, om vooroordelen los te laten en open en duidelijk te zien wat er is. Het is een manier om de geest te trainen, zodat je niet afgeleid of verstrikt geraakt. Bij yoga bereik je mentale rust door met je lichaam te werken. Mediteren leert je om je niet te laten meeslepen door je gedachten en emoties, via mentale oefeningen train je je aandachtsspier, krijg je nieuwe inzichten of visies en kom je tot rust. Heel bewust en juist ademen zal hierbij steeds het vertrek- en eindpunt zijn. Als je de kunst van het ademen leert beheersen, bereik je een punt van bewustzijn en wordt mediteren a piece of cake.

Voor de sceptici

Meditatie maakt **GEEN** deel uit van welke religie dan ook, het is ook **GEEN** onderdeel van een zweverige sekte. **Meditatie is zoals een wetenschap**, wat betekent dat het meditatieproces een bepaald stramien volgt, bepaalde principes heeft en resultaten oplevert die kunnen worden geverifieerd. Topdokter en neuroloog Steven Laureys onderzocht de effecten van meditatie op onze grijze massa en de resultaten liegen er niet om. Je kan erover lezen in zijn Het non-sense meditatieboek.

“Meditatie heeft van mij een positiever mens gemaakt en me dichter bij mezelf gebracht. Ik aanvaard mezelf zoals ik ben en denk minder in termen van goed en slecht. De drang om te oordelen, beoordelen en veroordelen is sterk afgenomen. Verder houdt meditatie me met mijn voeten aan de grond. Ik heb de neiging om me te laten meeslepen door mijn gedachten en emoties. Meditatie biedt dan een welkom tegengewicht. Hoe hevig of pijnlijk emoties ook aanvoelen, het zijn uiteindelijk maar oprispingen van voorbijgaande aard. Met dat inzicht word je minder de speelbal van wat je overkomt. Verder probeer ik steeds het leven mindful te beleven: luisteren naar favoriete muziek, fris gewassen kleren aantrekken, een fikse wandeling in de natuur, koud water op mijn gezicht, de eerste beet in een versgeplukte appel, een opkomende zon en de avondrust bewust stilstaan bij en genieten van het nu meditatie leerde me mindful te zijn.”
- Lise

Balans in praktijk bij de Broeders

Voor wie?

Alle mensen werkzaam bij de Broeders en alle Broedersleerlingen zijn welkom. Je hoeft geen voorkennis te hebben, je kan te allen tijde aansluiten. Makkelijk zittende kledij is een aanrader. Yogamatjes zijn aanwezig. En onthoud: je kan niet goed of slecht zijn in yoga en meditatie. Je doet het voor jezelf, en echt alleen voor jezelf. Je haalt eruit wat er voor jou inzit.

Wanneer en waar?

Yoga en/of meditatiesessies vinden wekelijks plaats tijdens de schooluren. Ze gaan door op de bovenverdieping in de kerk, meestal over de middag op dinsdag of vrijdag. De sessies duren ongeveer 30 minuten en worden vooraf aangekondigd via de dagberichten (voor leerkrachten) en via mail.

Door wie?

Annelies Van Gaeveren (VGN) (links op de foto) verzorgt de yogasessies en Lise Troch (TRI) (rechts op de foto) staat in voor de meditatiesessies.

Iedereen welkom!

En tot slot... John Lennon in gedachten...

Imagine all the people...

**I hope someday
you'll join us.**

Namasté!

Annelies Van Gaeveren & Lise Troch

Mopjes van de directeur

Een echtpaar van 60 loopt over straat als ze plots aan worden aangehouden door een fee. Als de man haar de weg wijst mag hij een wens doen. Hij doet dit meteen en wenst dan: "Ik wou dat ik een dertig jaar jongere vrouw had!" vijf seconden later vierde de man zijn 90ste verjaardag.

Kristof tegen zijn vrouw...
Hij: Laten we er eens een mooi weekend aan zee van maken.
Zij: Da's een fantastisch idee!
Hij: Goed, dan zien we elkaar maandag weer!

Jeroen DC komt thuis van zijn eerste Coronaweek op school. Zij mama vraagt: 'En Jeroen DC, wat heb je vandaag geleerd? Jeroen DC antwoordt: 'Niet genoeg mama, want ik moet er volgende week weer naar toe.'

Er rijdt een man over de snelweg. Hij rijdt zo'n 140, 150 kilometer per uur. Hij wordt opgemerkt door een politie Porsche die de achtervolging inzet. De man gaat steeds harder rijden: 170, 180, 190 kilometer per uur. Uiteindelijk wordt hij door de politie klem gereden. "Waarom rijdt u zo hard?" vraagt de politieagent.
"Tja," zegt de man, "vorige week is mijn vrouw er vandoor gegaan met een politieagent. En nu was ik als de dood dat je haar terug kwam brengen."

A stack of books is shown on a shelf, with a teal overlay containing text. The books have various colored spines, including blue, green, and white. The text is in white and black, and the background is a blurred image of the books.

Ode aan een vlijtige leerling

Terwijl wij nu les moeten geven van verre
is er slechts één lichtpunt, da's J. Van der Perre,
die niet zit te wachten op 'n gratis diploma,
maar zelfs zou studeren als hij in een coma
geheel uitgeteld in een ziekenbed lag –
ik weet wel, dat kan niet, maar kom zeg me: mag
je iemand dan toch eens een beetje fêteren
die in de les zit om ook echt iets te leren?
En toch is hij echt waar geen strever, geen doetje,
geen kneus of mouwveger, dus vind je, ja moet je
en kun je niet anders dan het zo te stellen:
de chou van de leraars, welja, dat is Jelle.

-DWJ

Moreno De Pauw: profsporter en Handelsleerling

Elke De Schepper (DSL)

Ken je dat? Dat naar school fietsen toch net twee kilometer te ver is (dan maar met de bus)? Dat je slechtgezind wordt als je twee rondjes moet lopen tijdens LO? Dat push-ups je vooral boeien als onderkledij? Snappen we. Want ook wij roepen graag, 'mens sana in corpore sano', maar ons vetpercentage is ondertussen ongeveer even uitgebreid als onze woordenschat.

Daarom is Moreno De Pauw onze held; supergetalenteerd baanrenner, zachte ziel, hard lichaam én handelsleerling. Dus, omdat de redactie bestaat uit slappe lichamen en starstruck obesideesjes, interviewde onze sportiefste collega onze sportiefste oud-leerling. Enjoy (red.).

Wat is je vroegste koersherinnering?

Ik ben beginnen koersen toen ik acht was. Mijn papa koerste ook, hij was een amateurwielrenner -een goede belofterenner trouwens- en ik kan me nog herinneren dat ik meeding naar de koers toen ik 5-6 jaar was. Koers zit in de familie, de koers is altijd wel aanwezig geweest.

Wanneer wist je dat je talent had voor het wielrennen?

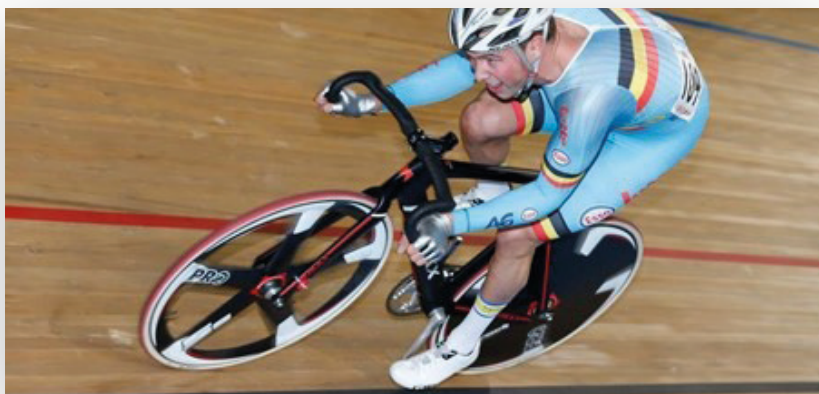
De eerste keer op de piste was toen ik 13-14 jaar was. Met mijn toenmalige ploeg ging ik samen met mijn grootouders naar 't Kuipke (in Gent). Het was er superdruk en na 5-10 minuten was mijn opa mij aan het zoeken, hij zag me niet omdat ik op dat moment al bovenaan de baan aan het rijden was. Iemand van de piste stond er op dat ik terug zou komen, ik had blijkbaar talent. Die piste was mijn ding, ik was direct verkocht.

Je was een geweldig goede baanwielrenner. Waarom heb je nooit de overstap gemaakt (zoals B. Wiggins) naar de weg?

Wel, hoewel mijn toenmalige ploeg ook veel wegritten reed, vond ik de piste leuker. Ik gebruikte de weg vooral meer als voorbereiding op de piste, om conditie te onderhouden. Je moet veel uithouding hebben om op de piste 'goed' te zijn. Tijdens een WK ploegkoers op de piste moet je 200 ronden rijden, ongeveer 50 km. In vergelijking tot de weg is dat niet zo

heel lang maar de snelheden liggen op de piste wel tussen de 55-60 km/u gemiddeld. Dus je moet een goede basis hebben.

Een reden waarom ik de weg niet graag deed, was omdat ik op de piste nooit schrik had, op de weg wel -zeker toen ik ouder werd. Op een piste zijn geen wegversmallingen, geen ronde punten, geen vluchtheuvels ... en je kan er remmen. Op de piste kan je niet remmen, niemand kan er remmen ... wat eigenlijk beter is.

Je hebt van het eerste tot het vierde op de Broeders gezeten. Je hebt er een lief gescoord, dus helemaal onprettig kan het bij ons niet geweest zijn. Welke andere goede herinneringen heb je bewaard aan je jaren op de broeders? Welke leerkracht(en) herinner je je nog?

Ik denk aan Van Gysel en Motyka. Van Gysel was toen al zot van de koers en tijdens de les ging het dan ook vaak over de koers. Met Tim en Kaat Motyka ben ik opgegroeid, we woonden in dezelfde straat in St-Pauwels. Hen zie ik nog. Ik had heel graag mevrouw De Wolf, mijn titularis in het eerste. Ze fietste zelf ook, samen met haar man, en ze zijn mij altijd blijven volgen.

In de politieopleiding die ik volg, zit ik samen met An-Sophie Van Hiel, zus van Johan (leraar in de eerstegraadsschool nvdr). Mijn leerkracht Informatica in de 1ste graad en dochter van Patrick Van Hiel, mijn vroegere directeur op de Broeders.

Je hebt vorig jaar een punt gezet achter je wielercarrière. Wat was je reden om te besluiten dat het goed was geweest?

Koers was altijd mijn eerste plan, ik had nooit een plan B. Ik leefde van dag tot dag maar ik voelde dat het 'op' was, de koersmentaliteit was niet echt mijn ding meer. Het was te veel 'ieder voor zich' geworden. Je moet in de koers een beetje een klootzak zijn en dat was ik niet. Bovendien ben ik twee jaar geleden papa geworden van een dochtertje en dan ga je toch al eens wat vaker nadenken over de risico's wanneer je denkt aan de vele valpartijen. Het is best wel een risicovolle sport. Ik voelde dus dat het tijd was voor iets anders, zonder hartzeer.

"Je moet soms een beetje een klootzak zijn. Dat was ik niet."

'Van Gysel en Motyka zijn mijn helden.'

Naar welke wielrenner keek je op?

Tijdens mijn carrière heb ik veel respect gekregen voor Mark Cavendish en Bradley Wiggins. Bij Mark en zijn vrouw zijn we ooit tijdens de zesdaagse van Londen uitgenodigd om te komen eten. Het zijn heel warme en hartelijke mensen. Toen Nikki (Moreno's vriendin nvdr) vertelde hoe slecht het eten tijdens die zesdaagse wel niet was, stond de vrouw van Mark na een half uur terug thuis met een pakket eten uit de supermarkt. Ze had eten gehaald voor de rest van de week. In de media komt Mark soms heel stroef over, maar eigenlijk is hij heel vriendelijk. Zowel Mark als Bradley zijn hun carrière ook gestart op de piste. Wiggins is wel soms erg cru naar de journalisten toe, maar tegen ons was hij echt vriendelijk.

2017 was een topjaar met een overwinning in de Zesdaagse van Gent. Kan je een top drie geven van je mooiste overwinningen?

De baanrecords die ik heb gehaald in 't Kuipke staan in mijn top 3. Ik heb daar in Gent het baanrecord op een ronde op mijn naam geschreven én op de 500m. Daar staat elk jaar een massa volk, je koerst met je familie en vrienden erbij, er klinkt een goede beat door de boxen... Puur sportief stelt 't Kuipke misschien niet zoveel voor maar qua sfeer is dat daar geweldig.

Wat is je grootste ontgoocheling?

Het overlijden van Kristof Goddaert was het absolute dieptepunt. Ik had hem leren kennen via de koers en ik ben hem ook verloren door de koers. Hij is aangereden op training. Op dat moment was ik in Cali, Colombia, en kon niet naar huis komen. Dat doet nog steeds heel veel pijn.

**Volg je het wielrennen nog?
Welke wielrenners zie je graag bezig?**

Ik volg nog steeds de koers in het algemeen en ook een aantal jonge renners waar ik aan het einde van mijn carrière mee gekoerst heb. Jongeren zoals Fabio Van Den Bossche, Gerben Thijssen ... Met Gerben heb ik vorig jaar nog de zesdaagse van Gent gereden, hij is trouwens toen zwaar ten val gekomen. Hierdoor hebben we nog een betere band gekregen. Hij is gelukkig volledig hersteld. Tijdens de jongste Ronde van Spanje is hij tijdens een massasprint tweede geëindigd, hij is dus helemaal 'terug'.

Heb je nog meer goede vrienden overgehouden in het wielermilieu?

Een paar, want eigenlijk zijn je collega's ook je concurrenten als je koerst.

Koers je zelf nog of kan je geen koersfiets meer bekijken?

Ik loop nog wel (zeker in mijn opleiding) en ik fiets nog, maar koersen doe ik niet meer. Als ik ga fietsen, is dat altijd samen, niet meer alleen. Niets moet nog.

Wat is de volgende stap?

Het laatste jaar ben ik regelmatig beginnen nadenken over wat ik zou willen doen. Ik ben niet iemand die de hele dag achter een bureau wil zitten. Ik wil actie en variatie en ik werk graag in een team. Daarom heb ik besloten om een politieopleiding te volgen.

Na mijn opleiding zou ik bij de fietspatrouille van St-Niklaas willen gaan, lijkt me een fijne combinatie en ik kan dan doen wat ik altijd graag heb gedaan; fietsen. Een agent op de fiets is elke dag op de baan. Die afwisseling en die beweging, dat heb ik nodig.

Oud-leerlingen in het nieuws

Dat onze leerlingen de ideale spreekbuizen voor hun leefomgeving zouden worden, hoeft niet te verbazen. Na een kwalitatieve opleiding bij gedegen leerkrachten, is het immers logisch dat men naar hén kijkt. Tibo (6 Informaticabeheer, afgestudeerd in 2019) en Seppe (7BS, afgestudeerd in 2020) spraken in de kwaliteitsmedia over de invloed van het virus op hun leefomgeving.

“Ik sta met mijn rug tegen de muur”: Tibo (20) is een van de 200 graduaatsstudenten die zijn richting ziet verdwijnen

Het zal je maar overkomen: als student vernemen dat je opleiding vanaf volgend jaar wordt afgeschaft. Tibo Smet (20) uit Sint-Niklaas volgt de graduaatsopleiding “Internet of Things” aan de Karel de Grote Hogeschool in Antwerpen. Een opleiding die volgend jaar dus niet meer zal bestaan, verneemt hij deze week. Tibo is een van de 200 studenten die zijn toekomst van de ene dag op de andere in het water ziet vallen. “Nee, ik weet nu even niet hoe het verder moet, en ik had net mijn draai gevonden”, vertelt hij aan VRT NWS.

Het volledige verhaal van Tibo lezen? Scan deze QR code.

Via VRT.be

Seppe Van Spitael: "De eerste maanden hoger onderwijs waren een koude douche."

Goedaardige beo. Dat staat op het scoutshemd van Seppe Van Spitael gedrukt. Hij is sinds dit jaar hoofdleider van de scouts van Sint-Niklaas. 2020 is een moeilijk jaar voor de beo, zijn totemdier. De papegaaiachtige is een sociaal dier, eentje dat goed in de groep ligt. 'Normaal ga ik elk weekend uit. Naar een scoutsfuif of een café in het centrum.' Plots viel alles weg. Dat kwam hard aan. 'Het is moeilijk om niemand te zien als je gewoon bent veel sociaal contact te hebben', zegt Van Spitael.

Door corona zag hij vriendschappen verwateren. Sporadische contacten verdwenen plots helemaal uit zijn leven. 'De lijst met gemiste unieke momenten wordt ook steeds langer.' Dat de trektocht door de Spaanse Sierra Nevada met zijn klas niet doorging, doet nog steeds pijn. Geen Rock Werchter en de geannuleerde reis met zijn vrienden deze zomer vervulde het podium. Zeker omdat het mogelijk de laatste onbezonnen zomer was, beseft Van Spitael. Drie maanden zuivere vakantie. Geen herexamens, geen stages. 'Gelukkig had ik een groot lichtpunt: het kamp deze zomer is kunnen doorgaan.'

Het volledige verhaal van Seppe lezen? Scan deze QR code. Via standaard.be (vereist login op De Standaard)

Oud-leerlingen en hun verhaal

Oud-leerlingen Lise & Salina

Dag vrienden en vriendinnen,
luitjes en luitinnen,

Het is een hele eer jullie te mogen toespreken als oud-leerlingen van de beste school van Sint-Niklaas en omstreken, namelijk dén Handel. We zullen allereerst beginnen met onszelf kort voor te stellen om te verduidelijken wie, wat en hoe we zijn. Wij zijn dus Lise en Salina, tegenpolen en onafscheidelijke hartsvriendinnen sinds twee september 2013, mede mogelijk gemaakt door de bomenspeelplaats van den Handel waar we elkaar de eerste keer ontmoet hebben, en de wijze woorden van Salina aan Lise: 'Wow u gsm hoesje is een schoon'. Vandaag de dag zijn we beide 22 jaar oud, een ander pad bewandeld in ons verdere leven maar nog steeds even goede vriendinnen. Lise is Checkpoint Administrator bij DP World in de haven van Antwerpen, en ik, Salina heb een bachelor Logistiek Management en een master International Supply Chain Management behaald.

Dit gezegd zijnde, begrijpen jullie beter waarom we naast beste vriendinnen ook tegenpolen zijn. Verder studeren is niet voor iedereen weggelegd, en ook dat is dik oké. Maar wat we wél gemeenschappelijk hebben, is onze liefde voor den Handel, biertjes, feestjes, zot doen, en quizzen met onze favoriete mede-quizzer aller tijden, de fenomenale meneer Mannaerts. Het aller, allermooiste moment uit onze Handel-carrière is ongetwijfeld het winnen van de Voetenquiz in 2015 met meneer Mannaerts, en op die manier meneer De Wilde van zijn tot dan toe onoverwinnelijke troon te stoten. De vreselijke pijn in de ogen van meneer De Wilde, en de blinkende trots in die van meneer Mannaerts, onbetaalbaar.

**"Meneer Mannaerts is
fenomenaal"**

100 dagen in ons zesde jaar

De eindreis naar Italië

“We willen den Handel bedanken om ons voor te bereiden op een professionele wielercarrière. Dat fietsen, we keken er elke keer opnieuw kéihard tegenop.”

De proclamatie

Graag zou ik nogmaals mijn dankwensen en lofzang doen naar mevrouw El Kassimi, dankzij haar wijze, onverbloemde, en soms harde raad op de juiste moment in mijn leven, wanneer ik als zestienjarige puber het studeren even niet meer zag zitten, heb ik op tijd ingezien dat het tij moest keren en dat wanneer ik iets wou, ik er gewoon voor moest gaan.

Bij Lise, Lizzerd voor de vrienden, heeft den Handel haar voorbereid op het werkleven, op het volwassen worden, en op gebied van algemene kennis en talen die nu o zo belangrijk zijn in haar huidige job. Of je nu graag wil verder studeren, of niet, bij den Handel zit je ongetwijfeld altijd goed.

Ook willen we graag nogmaals den Handel bedanken om ons voor te bereiden op een professionele wielercarrière à la Jolien D'hoore. De talloze fietstochten, Maastricht, Sagentocht, en onze fenomenale eindreis naar Italië waarbij we elke dag een stevige fietstocht mochten maken langs de mooiste Italiaanse steden zoals Trente, Bolzano, Venetië, etc. We gaan niet liegen, we keken er op voorhand kéihard tegenop. Dat fietsen, slapen in een tent, de busreis, het leek ons maar niets. MAAR, en dit is een grote maar, op den Handel kan en mag

niks onderschat worden. Vandaag de dag praten we nog steeds over onze eindreis, en over hoe plezant dat eigenlijk was. Onze pijnlijke bips waren snel vergeten wanneer we 's avonds in onze gamel eten klaar maakten en plezier maakten met ons hele jaar, inclusief de begeleidende leerkrachten. Deze speciale, niet traditionele eindreis was de schoonste afsluiter van den handel die we ons konden wensen.

Bij deze sluiten wij dan ook ons artikeltje af, bedankt aan iedereen die tot hier heeft gelezen. Graag willen we ook nog de groetjes doen aan meneer De Cuyper, mevrouw Kuppens, mevrouw De Saegher, mevrouw Hiel, mevrouw van Gaeveren, en onze andere fantastische leerkrachten van den Handel die we wel en niet vernoemd hebben. Jullie zijn stuk voor stuk toppers, met het hart op de juiste plaats, een hart voor lesgeven en leerlingen begeleiden om de beste versie van zichzelf te worden. Hopelijk zien we jullie snel nog eens terug, en kunnen we nog eens een pintje drinken op de oud-leerlingen avond, we hebben van horen zeggen dat meneer Mannaerts dat ook wel graag lust.

Tot de volgende luitjes en luitinnen!

Lise en Salina

PUT A RING ON MY FINGER, AUB.

'A f***ing handicap doe normaal', is mijn favoriete zin van je.

'ANI DOEEEE NORMAAAAAAL', die zeker.

Maar welke zin ik het allertekst vind? wanneer jij 1s (Enes), mij recht in de ogen kijkt, 'Ani, ik hou van u' zegt en heel even je mond dicht houdt zodat ik rust kan krijgen omdat je voor zeker 10 minuten lang zelfmoordneigingen had en dacht dat ik de PERFECTE persoon was die je kon irriteren omdat je wist dat ik je zou vermoorden. <3

Maar wanneer je een 'ik hou ook van u 1s' terugkrijgt, bedoel ik niet dat ik meer van jou hou dan jij van mij (ook al is het zo maar je bent gewoon te koppig om het te accepteren).

Daarmee bedoel ik dat er niets is op de hele wereld (misschien op Ian Somerhalder, jonge Leonardo DiCaprio en meneer Masco na) dat ervoor kan zorgen dat ik minder van je zal houden, oprecht niets of niemand, ik meen het je.

Kijk, ik geef je 2 zeer makkelijke opties.

Opdracht: vink het juiste aan. Succes toetje!

☐ Ik wil de titel 'Ani's vriendje' krijgen, haar omhelzen, knuffelen, zoenen, zelfs warm houden in de nacht en het belangrijkste: de code van mijn bankkaart geven. Ik wil haar uit eten nemen in de mooiste restaurants van Dubai en ervoor zorgen dat ze in een G-wagon rijdt.

☐ Ik zal 1 seconde na dat ik het tweede bolletje heb aangevinkt, een brief schrijven voor mijn ouders, waarin staat dat mijn depressie te veel werd en ik het leven echt niet meer zag zitten. Ik zal daarna het briefje achterlaten op de koelkast naast de boodschappenlijst. Daarna, ga ik per ongeluk van een niet zo hoge brug vallen (zodat ik een zeer trage en pijnlijke dood meemaak) en elk bot in mijn lichaam breken.

Groetjes, your future girlfriend/doodwacht <3

Achterklap

Chairman Meow werd geïnterviewd door Joris De Wilde (DWJ)

Ja, geestig, nietwaar? Chairman Meow, naar 'chairman Mao', voorzitter Mao dus, de Chinese leider uit de geschiedenisles. Hi-la-risch. Alleen ben ik een Siamees en geen Chinees. Maar 't blijft toch maar een intelligent mopje. Daar is hij sterk in, in intelligente mopjes. Of dat denkt hij toch. Maar zijn mopjes zijn zodanig intelligent dat je ze telkens moet uitleggen. En dan zijn ze niet lollig meer, toch? Iemand zou hem dat eens dringend moeten zeggen. Dat niet heel de wereld hetzelfde intellectuele niveau heeft. En dat we niet zitten te wachten op moppen waarbij je moet nadenken. Als iemand het hem wat eerder had gezegd, had ik nu misschien een normale katten naam gehad. Minoes of zo. Felientje. Poekie. Minneke Poes, desnoods. Of als het dan toch intelligent moest zijn, dan tenminste iets Thais. Siamezen komen uit Thailand, weet u wel. Maar nee, meneer etaleert liever zijn geschiedkundige kennis, zeker als hij tussendoor nog een taalgrapje kan maken ook. Zucht. Hij zal er ver mee komen. Uren hoor ik hem soms bezig tegen dat nieuwe lief van hem, weetjes spuiend. Dat Also sprach Zarathustra een boek is van Friedrich Nietzsche, maar ook een muziekstuk van Richard Wagner. Dat het muziekstuk werd geschreven in 1869, maar vooral bekend werd door een film uit 1968. Dat die film 2001: A Space Odyssey heette, dat De Odysee een boek is van Homerus, en dat Nietzsche in 1868 een boek over Homerus schreef. Heeft u het gezien? 't Is nogal wat. Ik vraag me af hoe lang het nog duurt voor dat nieuwe

lief gillend naar buiten rent. Het is nochtans een lieve. Ze geeft me altijd Sheba. Dat kreeg ik van hem niet, want gierig is hij ook nog. Bovendien vergat hij me om de haverklap te voeren. Dan moest ik bovenop de toetsen gaan liggen die hij aan het verbeteren was, om zijn aandacht te trekken. En dan nog. Soms had hij zelfs dat geeneens door. Ooit lag ik een kwartier dwars over een toets heen, en toen ik het uiteindelijk opgaf en het bureau weer afsprong, hoorde ik hem zeggen: 'Hee, Chairman Meow, waar kom jij nu vandaan?' En dan: 'Oh, wacht eens, hier staan ook nog antwoorden!' Tragisch. Nee, dan is het nu beter. Met wat geluk blijft ze wel, die nieuwe. Hij heeft zo'n onnozel gezicht, he. Daardoor komt hij bij mij ook met alles weg. Anders was ik er allang vandoor. Oh, en hoorde u deze al? Drie katten dromen over hun ideale thuis. Zegt de eerste kat: 'Ik zou bij een boer willen wonen; 's morgens melk, 's middags melk, 's avonds melk.' Zegt de tweede kat: 'Ik zou bij een slager willen wonen; 's morgens biefstuk, 's middags biefstuk, 's avonds biefstuk.' Zegt de derde: 'Ik zou in een café willen wonen; 's morgens een kater, 's middags een kater, 's avonds een kater.' Dát is een mop. Mic drop.

Volgende editie

Een liefdesbrief aan Sam Van Damme
Terug van weggeweest: straffe strafwerkjes
Een artikel van meneer directeur. Please.
Zoek de ACHT verschillen
Nog meer karikaturen van leerkrachten
Een superspannend verhaal van Rayan Van den Bossche
Goossens' grootste geheimen
Kaiser zou kunnen overlijden
En meer of minder...

**Vlotte pen? Inspiratie? Uit op eeuwige roem? Gewoon
indruk willen maken op een meisje?
Schrijf gerust mee aan de volgende editie!**

Neem contact op met je leerkracht of collega Nederlands.

Steevn.be

Graphic Designer

hello@steevn.be

+32 (0)471 91 57 00

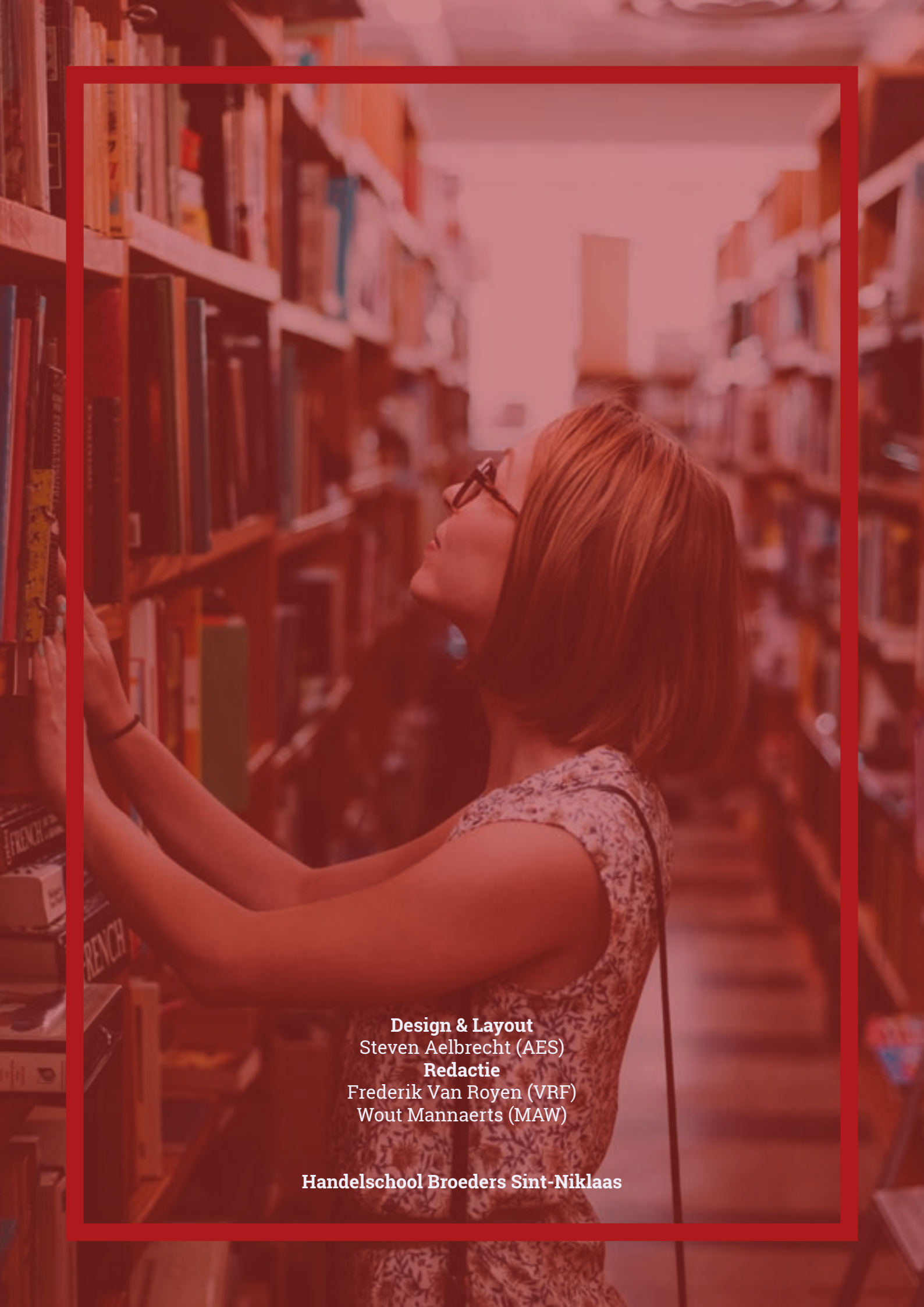

VIND DE OPLEIDING
DIE BIJ JE PAST!

KdG

Karel de Grote
Hogeschool

www.kdg.be

Design & Layout

Steven Aelbrecht (AES)

Redactie

Frederik Van Royen (VRF)

Wout Mannaerts (MAW)

Handelschool Broeders Sint-Niklaas